

கடந்த ஆறு மாதங்களாக லிபியாவில் அதிபர் கடாஃபிக் கு எதிராக நடத்தி வந்த போரில், ஏகாதிபத்திய விசுவாச கலகப்பட தலைநகர் திரிபோலியைக் கைப்பற்றியதும், அப்படையினரது இடக்கட்ட அரசின் வற்றியதையும் கடாஃபி ஆட்சியின் வீழ்ச்சியையும் அமெரிக்காவும் நேடோ கூட்டணி நாட்களும் அதிகாரப்பீரவமாக அங்கீகரித்துள்ளன. ஜனநாயகம், மனித உரிமை, போரில் சிக்கிய சிவிலியன்களைப் பாதுகாப்பது என்றெல்லாம் கப்பாடும் போடும் அமெரிக்காவின் கபடத்தனத்தையே மீண்டும் மொழிமுறை நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டது, லிபியா மீதான ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்புப் போர்.

அமெரிக்க வல்லரசின் தலமையிலான ஏகாதிபத்திய நேடோ கூட்டணி நாட்கள் இராக், ஆப்கான் போலினி, லிபியாவிலேயே விசுவாசக் கலிப்படையை உருவாக்கிக் கொண்டு ஆக்கிரமிப்பு போரைத் தொடர்த்தன. ஆளும் வர்க்க எதிர்த்தரப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதிபர் கடாஃபிக் கு எதிரான அதிகாரப் போட்டியை மாபெரும் சர்வாதிகார எதிர்ப்பு ஜனநாயகப் போராட்டமாகச் சித்தரித்து, அரபு நாட்களின் துணையோடும் தமது கைக் கலி ஐ.நா. மன்றத்தின் தீர்மானத்தையே கொண்டும் லிபியாவில் ஒரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை நிகழ்த்தி, அதன் மூலம் எண்ணெய் வளத்தைக் கொள்ளையிடக் கிளம்பியுள்ளன.

அதிபர் கடாஃபியின் ஆட்சியில் லிபியாவின் எண்ணெய் வர்த்தகத்தில் ஏகாதிபத்தியப் பன்னாட்டுக் கம்பனிகள் ஈடுபட்டிருந்தாலும், ஏகாதிபத்திய நிதிமூலதன ஆதிக்கத்தின் மூழ்க் கட்டப்பட்டபின் கீழ் லிபியா வராததும், எண்ணெய் வளங்கள் மூழாமையாக ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக் கத்திறந்து விடப்படாததும் தான் அமெரிக்க மலோதிக் கத்திற்கான இந்த ஆக்கிரமிப்புப் போரின் அடிப்படை. லிபியா மட்டுமின்றி, அங்கலா, நைஜீரியாவில் எண்ணெய் மற்றும் கட்டுமானப் பணிகளில் பெருமளவு முதலீடு செய்துள்ள சீனா, இப்பிராந்தியத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தி வளர்வது அமெரிக்க மலோதிக் கத்துக்கு இடையூறாகும் என்பதால், வட ஆப்பிரிக்காவின் எண்ணெய் வளமிகப் பகுதிகளிலிருந்து சீனாவை வளையறென்றுவது இப்போரின் முக்கிய நோக்கமாகியுள்ளது.

மேலும், சிரியாவில் மிகப்பெரிய விமானத் தாங்கி கப்பற்படத்தை தளத்தை நிறுவிருக்கின்ற ரஷ்ய

